

РЕШЕНИЕ

№ 24582

гр. София, 18.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 14.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **8723** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по жалба на С. П. А.-ЕГН-[ЕГН] чрез адвокат Ц. Д. срещу Решение № Ж-515 от 17.06.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство по жалба с вх.№Е-12-00-131/07.04.2025г. на С. А. срещу „Е. Север“ – АД. В жалбата се излагат доводи, че решението на КЕВР е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, както и в противоречие с материалния закон и целите му. Твърди, че решението е издадено при липса на мотиви. Моли съдът да отмени решението като неправилно и незаконосъобразно и да върне преписката на КЕВР за ново произнасяне.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован не се явява и не се представлява. С писмено становище от адв. Д. поддържа жалбата. Претендира присъждане на съдебни разноски съгласно представен списък.

Ответникът – КЕВР, чрез юрк. К., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Моли за присъждане на разноски и прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Електроразпределение Север“ АД, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Претендира присъждане на съдебни разноски.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. №Е-12-00-131/07.04.2025г., подадена от С. А. срещу „Електроразпределение Север” АД относно определените условия в издадено Становище за присъединяване на обект за потребление на електрическа енергия към електроразпределителната мрежа по реда на Наредба № 6 от 28.03.2024г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи (Наредба № 6) с изх. № ПУПРОК- 11424/23.12.2024г. - „кладенец“, находящ се в [населено място], местност Б., Север, ПИ 10135.5401.3807. Заявено е присъединяване на посочения обект към електрическата мрежа и имотът да бъде присъединен към чужди съоръжения, като се извърши процедура съгласно чл.11, ал.4 и ал.5 от Наредба №6 от 28.03.2024г. за присъединяване на обекти към електрическата мрежа. А. възразява срещу условията и начина за присъединяване чрез изграждане и въвеждане в експлоатация на трафопост, кабелна линия средно напрежение и други съоръжения. Присъединяването можело да бъде осъществено след приемане на план за улична регулация.

Във връзка с подадената жалба е образувана преписка и извършена проверка. На основание чл. 142, ал. 5 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката, на „Електроразпределение Север“ АД е изпратена жалбата за извършване на проверка по компетентност.

С писмо, постъпило в КЕВР на 30.04.2025г., ЕР Север е предоставило следното становище: На 12.12.2024г. С. А. е подал Искане за проучване на условията за присъединяване с вх. № [ЕГН] за обект - „кладенец” , находящ се в [населено място], м. Б. Север, ПИ 10135.5401.3807 с предоставена мощност 10 kW.

От страна на ЕРП Север е издадено Становище за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа за присъединяване на ниско напрежение с изх. № ПУПРОК-11424/12.12.2024г. Съгласно Становището електрозахранването на изградените енергийни съоръжения ще се осъществи чрез: 1. Изграждане на трафопост тип БКТП/МБКТП 20/0.4 kV, 1x1000 kVA, с местоположение в УПИ XIX, кв.25 или друг подходящ имот, на удобно за обслужване място, с лице към улицата, като се осигури технологична възможност на ЕРП Север за достъп до съоръженията. 2.Изправяне на нов стоманорешетъчен стълб /СРС/ в оста на извод 20 kV „Г.“. 3.Изграждане на кабелна линия 20 kV с кабели с указан тип от новоизправения СРС от извод 20 kV „Г.“ до новоизградения трафопост.4.Монтаж на разединител за открит монтаж за въздушната част и вентилни отводи за защита от пренапрежение от страна на въздушната електропроводна линия и новоизправения СРС от извод 20 kV „Г.“. 5.Монтаж на електромерно табло на границата на имота на потребителя и захранването му от новоизградения трафопост.6.Монтаж на средства за търговско измерване и необходимата предпазна и комутационна апаратура в електромерното табло.

Указано е също, че присъединяването на обекта може да се осъществи след приемане и провеждане на план за улична регулация в СО „Б. Север“.

Срещу така определените условия в издаденото становище за присъединяване е депозирана жалба от А. пред КЕВР с искания да задължи ЕРП Север да издаде ново становище за условията и начина на присъединяване на обекта на клиента и имотът да бъде присъединен към чужди съоръжения съгласно чл.11, ал.4 и ал.5 от Наредба №6.

С писмо изх. №7210625/10.04.2025г. А. е уведомен, че в издаденото Становище с изх. № ПУПРОК-11424/23.12.2025г. за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа за обект „кладенец“ находящ се в [населено място], м. Б. Север, ПИ 10135.5401.3807, са предложени условия за присъединяване, съгласно посоченото в искането за проучване.Посочената в жалбата електрическа мрежа ниско напрежение /НН/, към която се отправя искане да бъде присъединен обекта, не е собственост на Дружеството и то не разполага с

данни за електроенергийното съоръжение и не може да гарантира качеството на доставяната електрическа енергия, както и за поддръжка и ремонт на електрическата мрежа. По подаденото искане дружеството е изпълнило ангажимента си, като е издало Становище с условия за присъединяване на обекта с предвиден монтаж на различни съоръжения в съответствие с изискванията на нормативната уредба.

Изискана е информация и от [община], район „А.“, която на 15.04.2025г. е уведомила КЕВР, че в Кадастралната карта и кадастралните регистри на района няма поземлен имот с такъв идентификационен номер, както и вписан в семантичната му част собственик С. П. А.. Има представен проект за делба на поземлен имот с идент. №10135.5401.3303 по КККР като един от проектните имоти е с проектен номер 10135.5401.3807. За територията, в която попада имотът няма влязъл в сила ПУП, както и План за улична регулация. Имотът е земеделска земя с НТП нива и не е урегулиран.

С оспореното Решение № Ж-515 от 17.06.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране на основание чл. 22, ал. 1 и ал. 7 от Закона за енергетиката във връзка с чл. 147, ал. 1 от Наредба № 3 е прекратено административното производство, образувано по жалба с вх. № Е-12-00-131/07.04.2025г., подадена от С. А. срещу „Електроразпределение Север“ АД, поради неоснователност. В мотивите на решението е посочено, че условията за присъединяване на обекта на жалбоподателя, посочени в Становището за присъединяване, са съобразени с резултатите от извършеното проучване за техническите възможности и начина на присъединяване към електрическата мрежа, с бъдещото развитие на мрежата в района на присъединяваните обекти и изискванията на действащата нормативна уредба за устройство на територията, за устройство, безопасност и експлоатация на електрическите мрежи, техническите спецификации и използваните от съответния мрежови оператор съоръжения, технологии за изграждане и за ремонтно-експлоатационно обслужване на мрежовата инфраструктура. Прието е, че ЕРП Север е изпълнило изискванията на действащата нормативна уредба за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа. Условията за присъединяване, определени в Становище за присъединяване с изх. № ПУПРОК-11424/23.12.2024г. са съобразени с чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6, като дружеството е определило технически условия и начин при отчитане на възможно най-доброто икономическо и техническо решение и оптимална схема на присъединяване на обекта за потребление към електроразпределителната мрежа. В нормативната уредба не е уредена хипотеза, в която клиентите да имат право да определят условията за присъединяване, като това правомощие е от изключителната компетентност на съответния мрежови оператор, притежаващ издадена лицензия за извършване на мрежови услуги съгласно разпоредбите на ЗЕ. С тези мотиви КЕВР е приела жалбата, подадена от С. А. срещу „Електроразпределение Север“ АД за неоснователна.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение на КЕВР е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган в рамките на правомощията му регламентирани в чл. 22 от Закона

за енергетиката/ЗЕ/ и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60. Приложимата наредба е Наредба № 3/21.03.2013г. за лицензиране дейностите в енергетиката, като според чл. 147, ал. 1 от нея, когато в резултат на проверката по жалбата и събраните в хода на административното производство доказателства комисията установи, че жалбата е неоснователна, тя с решение прекратява преписката. Решението е прието на закрито заседание на КЕВР, проведено в присъствието на нейни членове, в съответствие с изискванията за кворум и мнозинство, регламентирани с чл. 13 ЗЕ. Съгласно чл. 35, ал. 1 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация, в относимата към казуса хипотеза, заседанията на комисията се откриват и провеждат, ако присъстват повече от половината от членовете на съответния състав. Съгласно чл. 36, ал. 1, т. 1 от Правилника за дейността на Комисията за енергийно и водно регулиране и на нейната администрация Комисията приема решения с явно гласуване и с мнозинство повече от половината от членовете на съответния състав, от които поне един от членовете със стаж в енергетиката – при упражняване правомощия на комисията в енергетиката, а в случая решението е взето с 2 гласа "за" на двамата ѝ членове със стаж в енергетиката.

Решението е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, но при съществени процесуални нарушения - такива, които ако не бяха допуснати, биха могли да доведат до други фактически и правни изводи административния орган.

Основанието за този извод са следните:

Съгласно чл. 76, ал. 4, т. 8 от Закона за енергетиката, Комисията текущо контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително чрез проверки на основателността на жалби и сигнали срещу енергийните предприятия, включително за договорни нарушения, неизпълнение на задължения за присъединяване на производители и клиенти към мрежите или прекъсване на снабдяването с енергия или природен газ. Дейностите за присъединяване на клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи са правнорегламентирани – в Закона за енергетиката и в Наредба № 6 за присъединяване на обекти към електрическите мрежи Обн. ДВ. бр.28 от 2 април 2024г. /Наредба № 6/, като обхващат както сключването на договор за присъединяване, така и произтичащите от това задължения на мрежовия оператор, включително и тези по проектиране и изграждане на електрическите съоръжения и въвеждането в експлоатация на съоръженията за присъединяване към електрическите мрежи. В този смисъл оплакванията на жалбоподателя изцяло попадат в обхвата на контролираната от КЕВР дейност.

Съдът намира, че административният орган не е изяснил относимите към спора факти и не е събрал каквито и да било доказателства с цел разкриване обективната истина по спорните обстоятелства. Вместо това, КЕВР е възпроизвела като факти твърденията за тях, изложени от една от страните - ЕРП-Север. Твърдението за факти в административното производство, особено при оспорването им от насрещната страна, подлежи на доказване, каквото не е проведено в административното производство пред КЕВР, въпреки задължението на административния орган по чл. 36 от АПК.

В случая, „Електроразпределение Север“ АД е издало Становище за присъединяване на обект за потребление към електроразпределителната мрежа за присъединяване на ниско напрежение с изх. № ПУПРОК-11424/23.12.2024г. КЕВР е цитирала фрагментарно чл.7, ал.1, т.10 от Наредба № 6 от 28.03.2024г. за присъединяване на обекти към електрическите мрежи, в частта му че „за електроснабдяване на приемници на електрическа енергия в незастроен поземлен имот,

когато това е в съответствие с конкретното предназначение и допустимия начин на ползване на имота“. Съответно е посочила, че в нормативната уредба не е уредена хипотеза, в която клиентите да имат право да определят условията за присъединяване, като това правомощие е от изключителната компетентност на съответния мрежови оператор, притежаващ издадена лицензия за извършване на мрежови услуги съгласно разпоредбите на ЗЕ.

По същество жалбоподателят е оспорил условията, които са предложени от дружеството и по отношение, на които Комисията е приела, че съответстват на нормативната уредба. Именно този извод на комисията не е обоснован в решението и не съществува яснота по съществени за спора факти. Безкритично и формално е възпроизведен довода на енергодружеството, че условията за присъединяване, определени в Становище за присъединяване с изх. № ПУПРОК-11424/23.12.2024г., са съобразени с чл. 2, ал. 1 от Наредба № 6, като дружеството е определило технически условия и начин при отчитане на възможно най-доброто икономическо и техническо решение и оптимална схема на присъединяване на обекта за потребление към електроразпределителната мрежа. Същевременно, в решението на комисията не е обсъдено твърдението на жалбоподателя за нарушение на чл. 11, ал. 1, т. 2 от Наредба № 6, обстоятелството, че вече има положен кабел и съществуващо табло, както и предложението новото СТИ да бъде монтирано именно там. В тази връзка КЕВР не е обсъдила дали е по-благоприятна за жалбоподателя техническа възможност и не е събрала относими доказателства във връзка с този въпрос. Следвало е да събере доказателства, от които да се установи дали в действителност предложеният начин на присъединяване е единствено възможния и дали е икономически най-изгоден в т.ч. и за заявителя. Не е изследван и въпросът дали в случая е спазен принципът на равнопоставеност. Липсата на съображения по важни за решаването на спора въпроси се явява пречка и за преценката на съда относно законосъобразността на оспорения административен акт. В този смисъл са постановените по Решение № 8305 от 7.08.2023г. на ВАС по адм. д. № 473/2023г., III о., Решение № 8316 от 8.08.2023г. на ВАС по адм. д. № 1174/2023г., III о., Решение № 905 от 05.02.2025г. по адм. д. № 7632/2024г., III отд. на ВАС.

В хода на съдебното производство е назначена съдебно-електротехническа експертиза.Вещо лице доц.д-р инж.В.Ч., в отговор на поставените от жалбоподателя въпроси, след запознаване с документите и личен оглед на място, е заключил, че: пред обекта не съществува улична регулация в правно-устройствения смисъл.Налице е обаче фактически оформено и използвано улично пътно трасе, по което са изградени стълбове и трасе.Има реално изградени електрически съоръжения на границата на процесния имот, вкл.електрически стълб и въздушна мрежа ниско напрежение на улицата.От фактура на съседния имот се установява реално електроснабдяване на съседния имот от същия стълб.Представен е протокол на кооперация „К.“, от който е видно, че кооперацията дава съгласие процесния имот да бъде присъединен към мрежата ниско напрежение, която е собственост на кооперацията.Този протокол отразява съгласието на собственика за присъединяване и конкретизира ориентировъчно мястото, мощност и вид на захранване.Заклучението на вещото лице е, че е налице техническа възможност обектът да бъде присъединен по реда на чл.11, ал.4 и ал.5 от Наредба №6 вр.чл.117, ал.8 от ЗЕ.

Ето защо решението, като постановено при съществени процесуални нарушения, следва да се отмени и преписката да се върне на КЕВР за ново произнасяне. При новото произнасяне следва да се извършат необходимите проверки, да се опишат всички релевантни факти относно съществуващата в момента мрежа и съоръжения и КЕВР да се произнесе ясно и аргументирано на възраженията на жалбоподателя.

При този изход на делото, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски, като същата следва да бъде уважена в размер от 1737.42 евро, в това

число 500.00 евро за адвокатско възнаграждение за настоящата инстанция и 5,11 евро за внесената държавна такса, както и 255.65 евро внесен депозит за изготвяне на СЕТЕ и доплащане по експертизата съгл.представената декларация от вещото лице-976.66 евро. Съдът счита, че не следва да се присъждат на жалбоподателя направените съдебни разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1000 евро по Договор за правна помощ от 20.03.2026г., по силата на който жалбоподателят възлага на адвокат Ц.Д. да осъществи процесуално представителство пред КЕВР, а само адвокатското възнаграждение от 500.00 евро. Претендираното адвокатско възнаграждение общо в размер на 1000 евро е прекомерно с оглед действителната правна и фактическа сложност на делото, същото надвишава значително минималния размер от 1000 лева, определен в чл.8, ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Присъденото възнаграждение от 500.00 евро е адекватно на свършената работа от адвоката, съобразявайки тълкуванията, дадени с Решение на Съда на ЕС от 25 януари 2024г. по дело С-438/22, че посочените в Наредба № 1 от 09.07.2024г. размери на адвокатските възнаграждения, могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на възнагражденията, но без да са обвързващи за съда, като същите подлежат на преценка с оглед вида на правния спор и съществуващия материален или нематериален интерес, вида и количеството на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл. 173, ал. 2 от АПК Административен съд София -град, III отделение, 80-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № Ж-515 от 17.06.2025г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР), с което е прекратено административното производство по жалба с вх.№Е-12-00-131/07.04.2025г. на С. А. срещу „Е. Север“ – АД.

ВРЪЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне, в съответствие с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на С. П. А.-ЕГН-[ЕГН] сумата от 760.76 евро, представляваща сторените по делото разноски от жалбоподателя, а сумата от 976.66 евро да се преведе по сметка на вещо лице В. Й. Ч.-[банкова сметка].

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от получаване на съобщението.